

1864-12-16

AFSENDER

Nanna Rygaard

MODTAGER

Jens Brask

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Gl. Carlsberg

Modtagersted:
Mariager

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv

Keywords:
Livet på Gl. Carlsberg

SUMMARY

#69
Afventer transskription

69   Karlberg 1864 Dec 16.

Min Hjærte! Skjæmt jeg efter
Dit Brev alt imorgen sender et
Brev som Supplikent eller Taring
for det sidste, skriver jeg dog
iaften, fordi jeg mener man maa
skrive naar man føler sig oplagt
og uagteligt kan - Tak fordi
du ikke ganske undeg at skrive
jeg ikke følt saa ned i det at
faae og dog vilde jeg aldrig paa
lægge Dig nogen Tvang.

Der findes har været into hvad
mig i det, for at bringe Hilien
frisk fra mig til Marriages saa
hau haabede at komme til inden
den 28 de da Kvindene skal
halde. Vi sad og talte sammen
et Par Timer, og hau var naturlig
nok til ved sin Afkædet at
sige at hau havde mere sig
godt - ifald det netop ikke bliver
Næst man det Madske, politiske
Smindertid maade jeg af at
lægge og ned at taler med hau
om Kærlig Ting det er mærkeligt
alt det man kan tale om med

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

en ung Pige! Mand er ikke bange
for at komme ned Plets - gaaer
hvor jeg saa alle og her en slægt
med alle. Det er en utrykkelig
slægt. Og brode som skæppede
med en høj Pige, endog med sig
at føle sig at en betragtede. Alt
med henrykket Overflidighed -
han er just ikke meget fast i sine
Meninger, han var vellyst og Pige
hænder sig bringer det at (med sine)
sig selv den unge Mand, hvem
han har båret (Hans og Datteren
saa end med den næste fortæller
lige venligt Indvirkning for unge
Mænd i Meningsløshed; det er
kædet af hans (Hans med en
vis selvbevidst skæbne) i alle
sin (naturligvis seltsomt) slægt
infunderet sig. Menig, med Næsten
unge Mænd - ligesom det ikke
var end ikke alene for - men
oplyst. Og her - Mand for
i Pige (Hans), og han ikke indtæ
at jeg indvirkning kan se, er godt
kædet, de end - det holder som
unge Mænd aldrig -
Jeg - og nu på den anden side
heller (Hans), som efter alle

Menig, var en i almindelig Mænd
for sig selv (Hans) med den slægt
slægt. (Hans) den endog den
Hans, ikke (Hans) (Hans)
i (Hans) - det var (Hans)
for sig selv, for sig selv (Hans)
Hans, (Hans) (Hans) blev af sine
af slægt (Hans) (Hans)
unge en Pige en slægt - en (Hans)
Hans, det unge (Hans) som en
gift med en (Hans) (Hans) i alle
og den af (Hans) (Hans) og (Hans)
den alle (Hans) (Hans) og (Hans)
Hans med (Hans) (Hans) (Hans)
Hans (Hans) (Hans) og (Hans)
og (Hans) den første med (Hans)
(Hans) (Hans) (Hans) som
Tobacco. (Hans) og (Hans) (Hans)
med en (Hans) (Hans) - af (Hans)
(Hans) (Hans) (Hans) (Hans)
- det var som (Hans) at (Hans)
med til at (Hans) (Hans) (Hans)
Personele (Hans) og det var ikke (Hans)
mindre (Hans) (Hans) (Hans) var som
Hans at (Hans) (Hans) at (Hans)
Hans (Hans) (Hans) (Hans)
- det var (Hans) (Hans) (Hans)
gode (Hans) for (Hans) (Hans) (Hans)
stærk og (Hans) og (Hans) (Hans)
til (Hans) - og (Hans) (Hans) (Hans)
og (Hans) (Hans)

Søndag Aften. Gud aftens jegens det tjære
Jeg synes dog det skulde have det alle
Bogen i meget mindre anstændig
tid. Men da vi også Aftens Næsten
Næsten for Zacharias var det 12 år
og jeg er sådan en rodtænksom Menneske
månd og at det dog skulde ikke op
for skakken havde stødet 8. Tante
synes ikke om det, om end hun
sin egen side dertil, see derfor post
sakte jeg ej rafter. Nu er det jeg
sænt vi have været her i en
de Døgn, og have haft en behag-
lig Aften. Der var kun den anden
der var - Vogelius's - Fri Rådgiver
Stilling fortalte Thalesen og Saphir
Zacharias betragte en i det i det
i det Peterwald og en i det i det
er det. Jeg ser saa mange unge
migtige sakte Heim - at jeg tror
jeg vil komme mig Blik for Jyske
retning og et sådant. Det stikker
vist ikke mere saa færdig at
naget ved det i det i det i det
mig i det i det i det - jeg mærker
mig endel her og der og jeg forresten
vil kunne anse det end Tides
vise. En Ting ville vi ikke gøre.

me endbare og det er Guldappet selv!
Jeg ved Tittel der paa een Gænge
Kjæger-forikjæmte og gjer Liden
og hjemkjært saa dette. Hvor
det er morsomt at tale om dette!
Bliv det er sandt. Jeg venten
og venter jo forjæved paa Dit
Brev. Di er jo slaus, di! -

Nu har jeg ej mere i Aften
jeg forvædter mig hver Morgen
at jeg skal støt gaa ind
saa snart jeg kommer op, for der
at kunne føle jeg har indvænt
om Morgen, men jeg er all
med oplagt om Aftenen og saa
det sjældt at igjennem - dels nu
dod af Oustændigheder og dels af Mån
gel paa Kraft og Vilje over mig
selv og min Digt. Er det ikke
usæd

Godnat! Ed. Skj.

Diin Naanna

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

